

## Popřemejšlím

Kohout plaší smrt

Prej bych se měl usmívat  
bejt milej každej den  
to se dneska vyplácí  
Plný hrsti rozdávát  
vždycky byl můj sen  
šťěstí se k nám obrací

Často nevím kdo že jsem  
a co vlastně hledám  
ke komu se otočit  
a co ještě nemám

Nadšeně si ráno pískám  
z postele jdu ven  
to je každodenní risk  
pět ráno nebo v poledne  
spokojenej jsem  
šťastně při tom křivím pysk

Navenek jsem šťastnej tvor  
já problémy nemám  
nikdo do mě nevidí  
pořádně mě nezná

Zbytečně se obracím a tupě koukám ven  
na obrázku černá skvrna prudce víří prostorem  
ještě jednou popřemejšlím kdo že vlastně jsem  
mezi kým se pohybuju a kam vlastně jdem  
na stěně se líně válí pomačkanej stín  
nejde se ho nijak zbavit tohle přece dávno vím  
provazama staženej copak vlastně smím  
v hlavě se mi pořád točí nekonečně dlouhej film